

enkrat udarila bo ura pet in „velikanski koncert“ se bo pričel.“ Hajdinski tamburaši pod komando nadučitelja Podobnika bodo nastopili in pridružili se jim bodo še drugi tamburaši, da bo „verstärkte Kapelle.“ Petja seveda tudi ne bo manjkalo in znani slomškarici Stupica zapeli boste, kak pojejo angeljci v nebeškem „prikletu.“ Klaviršpilo bo seveda general Korošec, framski župnik Muršec pa bo dajal takt. Kritiki koncerta, (ki bodo seveda morali hvaliti v prvi vrsti tamburaše,) bode kaplan Gomilšek in župnik Žmavc iz sv. Benedikta. Debeli mali Medved godrnjal bo pohvalno med koncertom in stem spodbujal pevce in muzikante. Koncert trajal bo precej dolgo, do teme. Polno hvale leže se vse spat. Tiha noč. — — Narava spi, muzikanti in pevci spe, tudi družbenice in fanti od bratovščin. Tudi ti oče in mati doma mirno spi, tvojim otrokom v Mariboru se nič ne bo zgodilo. General Korošec razpostavil bo krog tabora straže, oficirji in on dobro bodo budili in vse bo varno pod plaščem generalovim. Kje bo spala mladina, ne vemo, a ta vemo, da varno. Rano zjutraj zaigrali bodo še zaspani in še malo od vinca navdušeni tamburaški muzikantje budilnico, hitro bo vse po koncu. Ob 8. dopoldne bo 1. zborovanje. Črez stanovsko in mladeninsko organizacijo govoril bo seveda general Korošec. „Mladina, mladina, mladina“ bo se slišalo iz govora, tebe kmet ne bo imenoval, ti si prebrisan, tebe niti ne bodo hoteli pri zboru. Črez izdajanje in razširjanje časopisov govoril bo sodnijsko znan ovađuh dr. Brumen in nadučitelj Skrlec iz Sv. Andraš v Sl. Gor. Regimentne, goreče besede bo govoril; nazadnje pa bo se napihnil in zaklical „berite Štajerca, Štajerca, Štajerca.“ Temu govoru sledilo bo splošno navdušenje. Kako je organizovati branje časopisov povedala bosta prijatelja Štajerca poštar Koser in poštar Škerlec. O socialnih kurzih govoril bo urednik Križman in Kosi, ki je bil pri okrajnem zastopu v Celju kot sekretar. Poduk o knjigovodstvu dal nam bo prelat Drozg iz Prage, ki je milijone kmečkega denarja v svoj žep vtaknil in zato dobil 7 let težke ječe. Za njim govorili bodo nekdanji načelniki konzumov, in vsi zapeljivci ljudstva, posebno župnik Kralj iz Leskovca bo na dolgo in široko razlagal, kako se morajo knjige voditi, da se pride ob kant. Za zahvalo kazalo bo vkanjeno ljudstvo debele palice, z klici „fej vas bodi“, pa samo iz navdušenosti. Dr. Dečko govoril bo resne besede o higijeni. Njegov govor nadaljevali bodo zdravniki od sanitete, Cloupek, Gregorec, Tiplič in Kristan. O zakondajstvu poročal bo hofrat Ploj a z njegovimi besedami se ne bo strinjal dr. Slepč in malo bo manjkalo, da se ne bosta za lase prijela. Dr. Dečko in dr. Pipuš pomirila jih bosta slednjič in Hrašovec bo potem izjavil, da bo o tej točki pri zborovanju drugo leto potem govoril nekdanji načelnik okrajnega zastopa Zelenik. Kot domače in društvene knjižice priporočal bo učitelj A. Kosi svoje imenitne „zabavne knjižice“, drugače mu baje zgniliyo pod streho, ker mu jih do zdaj nikdo ni hotel kupiti. Kot uzor društvene zabave

zaplesal bo murski sokol z polnimi litrskimi flašami v rokah kolo okrog pečenega prašica. Iz same bratovske navdušenosti bodo se začeli tako objemati, da bo po zabavi poklicana saniteta, da jim obveže krvave glave. Župnik Kunce in kaplan Stuhec govorila bosta za vzgojitev narodnega petja in nazadnje bosta zapela: „Midva sva fanta z naklno, naklno, pijema rada z fraklno, fraklno i. t. d. Ravnatelj semenišča govoril bo o vzgoji voditeljev in nazadnje bojo prišli do sklepa, da bodo najboljši voditelji spričani gimnazijci, ti imajo baje debelo kožo in te ni mogoče tako hitro v rog zagnati. Ti bodo tebe kmet rešili vseh skrbi. Ob 12. uri znašli se bodo spet vsi pri obedu; mnogo jih je namreč že med govorom odišlo na kak glažek. Jedli bodo župo brez imena, v kateri bodo plavali frankfurtarji, pečenka bo meso „nemčurov“, ki so jih klerikalci raztrgali. Melšpeis bo drugo leto, sedaj je premalo denarja. Vino bo po zbircah pri nemcih v Halozah nafahtano, pivo pa isto, ki ga je moral Kukec kar 50 hl, ker je bilo pokvarjeno, proč vrči. Kot pijačo za korajžo priporočal bo general Korošec posebno mladeničem „pristen ptujski šnops“ od Hütera, Makslna ali Kaisera. Da bo bolje teknil razdelaval bo kolače in kiflice od svojega prijatelja Ornika. Popoldne ob 2. uri bo drugo zborovanje in govoril po čez vzajemnost socialnega dela in o duho vzajemnosti prvi urednik „Slovenskega Naroda“, kateri je telegrafično bil poklican, da bo kot znan prijatelj Korošca in njegovih oficirjev čez to točko referiral, kajti župnik Mažir, ki bi po Korošecovim načrtom moral to govoriti, je nekam zginil. Agent „Slavije“ govoril bo o zavarovanju in toplo bo priporočal vsem udeležnikom zavarovanju proti mačaku ali kocenjamru. Daljša točka je boj proti alkoholizmu. (Jo, jo in to pride tako kasno, ko se je že toliko vina, šnopsa in narodnega piva spilo.) Ker že jih mnogo radi prevelikega boja proti alkoholizmu ne bo poslušalo več dovolj pazljivo, sklenilo se bo, da bosta čez to točko govorila pri prihodnjem shodu župnik Kralj in urednik Križman, znana sovražnika vsake opojne pijače. O skrbi za izseljence govoril bo dr. Brumen in rekel bo med drugim, da se je on tudi večkrat ravno nerad na Krajsko preselil, in kako ga je veselilo, da se nanj zmislil Štajerc v tujini in ga tamkaj najtopleje priporočal in skrbel, da se mu je dobro godilo. Zato je pa vedno rad prišel domu, v rojstno mestice svojega preljubljenega „Štajerca.“ „Štajercu“ se ima baje zahvaliti za dobre juhe, za ričet in kašo, ki je na Kranjskem jedel. Žitalski kaplan Slamberger, prasec v talaru, se bo kaj toplo zavzel za varstvo žensk, posebno mladih nepohujšanih družbenic in glavni govor bo „ne dajte se zapeljati, čuvajte svojo nedolžnost posebno pred duhovniki.“ O tej točki rado bi še nekaj župnikov govorilo pa „Štajerc“ začel bo tako hudo zevati, da bodo sprevidli, bolje je, da storijo skoraj zborovanju konec. Koroški zveličar dr. Brejc bo na nasvet zdravnika dr. Kreft-a iz zdravstvenih vzrokov klical, naj se govori o zadnji točki „Zveza“. Ker pa bodo že zaradi preveč užitega piva

in vina skoraj vsi jeziki, ki bi morali govoriti o „zvezi“ res zvezani, vstal bo „Štajerc“ in rekel: Zveza naj velja, pa med naprednjaki. Oklenite se ve poturice le vaših črnih in dohtarskih prijateljev, naprednjaki oklenite se pa vašega pravega prijatelja „Štajerca.“ Nadalje še bo v tem govoril in tako silno, da bo en klerikalec za drugim pete pobrisal. Le urednik „Slov. Naroda“ „ostal bo in po končanem govoru rekel bo: „Štajerc“ prav si jo pogruntal, pojďma domov, zadnja sva ostala, vsi drugi so od straha pobegnili.

Rusko-japonska vojska.

Zgube Japoncev in Rusov.

Kakor poroča dopisnik iz Tokija angleškim listom, znašajo zgube Japoncev do konca meseca junija 166.756 mrtvih in ranjenih, od katerih jih je okoli 38.780 v boju padlo ali na ranah umrlo. Rusov mrtvih in ranjenih je najmanj 320.779. Ujetih Japoncev imajo Rusi le 546, Japonci pa ujetih Rusov 67.701 tedaj 100-krat več jetnikov. Od 83 vojnih ladij ostalo jih je Rusom le 10. Japonci zgubili so od 76 vojnih ladij, samo 12, Rusom proč vzeli so pa 7 ladij, in tri, ki so utonile, iz morja vzdignili, tako da so Japonci, ker so uplenjene ruske ladje boljše nego lastne zgubljene, po morski bitki močnejši na ladijah, nego prej.

Mirovna pogajanja.

Do sedaj še se ne ve, ali bo mir ali ne. V eni zadnjih sej prišli so Japonci z novimi predlogi, a ruski pooblaščenec, Vite je mirno odgovoril: Nimamo ničesar ponuditi. Polovica Sahalina in nič odškodnine, to so naše zadnje besede. Konferenca so se baje do pondeljka odgodile. Na bojišču mirujejo operacije, vojaki pričakujejo željno mir, da pridejo po dolgih mukah v domovino.

Mir sklenjen.

Iz Pourtsmoutha je došlo prvo oficijalno poročilo, da se je v seji 29. avgusta doseglo **popolno sporazumljenje glede vseh mirovnih vprašanj**. Sklenilo se je, da se začne takoj izdelovati **mirovna pogodba**. Japonci so glede vseh prepornih točk odnehali. — Seja se je začela že ob 1/2 10. zjutraj. Japonski delegatje so prišli z obsežnimi pooblastili ter takoj v začetku seje izrazili željo, naj bi se mir čimprej sklenil.

Spodnještajerske novice.

Izlet v štajerske vinograde. 7. septembra t. l. prišlo bode več gospodov iz Dunaja pregledovat naših vinogradov v okrajih Maribor, Ljutomer, Ormož, Ptuj, Radgona itd. Pri tem izletu, ki bo 3 dni trajal, bodo se vršila predavanja o vinogradstvu, obisk kleti in pokušanje vina. K izletu vabi se vsak vinogradnik in znašali bodo stroški za osebo okoli 20 kron. Vsak, ki se hoče tega izleta udeležiti, naj piše na gospoda

Ferdinand Rekendorfer, vinogradski ravnatelj (Weinbaudirektor), Dunaj I. Herrengasse 13. Za vožnjo priskrbeli se bodo vozni listi po znižanih cenah. Priporočamo našim vinogradnikom ta izlet najtopleje, koristil bo dosti in tudi zabava ne bo izostala.

Samomor. 20. avgusta našli so štorovski lovci povodom lisičjega lova v Sv. Janžu, občina Sv. Lovrenc nad Prožinom na pečini pod cerkvijo nekega mrtvega človeka; bil je dobro oblečen, imel je pri sebi 7 K gotovega denarja in en samokres, iz katerega sta bila izstreljena dva strela. Iz tega je sklepati, da je samomor storil.

V Rogatcu postavijo novo uradno poslopje, kjer bodo nastanjeni tamošnji ces. kr. uradi. Dozdaj so bili večinoma raztreseni po zasebnih stanovanjih.

Neprevidnost pri streljanju. Pri streljanju z možnarji na dan cesarjevega rojstnega dneva ponesrečil je posestnik Simonič v Sv. Urbanu pri Ptuj. Nesel je v rokah smodnik in od goreče smodke (cigare) je padla iskra in ga užgala. Smodnik je eksplodiral in močno ranil Simoniča v obrazu in na rokah.

Nagla smrt. Iz Črešnjevca se nam poroča: Nagloma zbolel je tukajšnji učitelj g. Leon Vrbič, star 24 let. Komaj bilo mu je mogoče se v boleznini na dom preseliti, kjer je v 8-dnevni boleznini umrl. Pokopali so ga 19. avgusta doma v Škofji Loki na Kranjskem. — Zaradi izvanredne pohlevnosti, miroljubnosti ter jako treznega moralčnega življenja bil je pri vseh ljudeh jako priljubljen in spoštovan. Čeravno se v politiko ni vtikal, bil je iskren Slovenec. V času preselitve iz Kranjskega na Štajersko v zadnji jeseni, krtačil ga je čevkavi kranjski farški „Slovenec“, pajdaš „Slov. Gospodarja“. „Slov. Narod“ ga je branil. — Črešnjevčani smo pri tem ročno spoznali, da je g. L. Vrbič vrl značaj in korenit možak. Kahka mu zemljica bodi, v miru naj počiva ter se naj njega ljubeči Črešnjevčani spominjajo.

Videm pri Krškem. Naše novo šolsko poslopje ima dvojezičen napis „ljudska šola — Volksschule“. To je Žičkarju trn v očeh, zaradi tega namerava nemški napis odstraniti. Pa brihten fant je on vendar. Dobro ve, ako se to sedaj zgodi, se bode to gotovo po časnikih razširjalo, to bi pa njegovi efektni loteriji zelo škodovalo, kajti do sedaj so Nemci več kronc doposlali, kakor drugi. Zaraditega se je enkrat izrazil, počakajmo do srečkanja, potem bomo ta napis odstranili. To je Žičkarjeva politika. Gotovo bi mu bili davkoplačevalci hvaležni, ako bi se mu to podjetje (efektna loterija) posrečila in če bi bila na reelni podlagi. Če pa on s takimi strasti deluje, se tudi davkoplačevalcem studi.

Smrt na premiciji. V Sv. Venceslavu pri Slov. Bistrici prišel je na primicijo nepričakovan gost, bela smrt. O tem se nam poroča: 20. t. m. obhajati bi se imela pri nas velika primicija. Nafehtalo se za njo ni manj nego 6 polštartinskih sodov vina, mnogo telet in kureline. „Svečanost“ trajati bi imela 3 dni, 300 oseb je bilo povabljenih. Seveda morali so pri tem tudi z možnarji streljati, brez streljanja ni pra-